

ЯК ЖИЛИ ПЕРЕСІЧНІ МЕШКАНЦІ ОЛЕКСАНДРІВСЬКА В ХІХ СТ., НЕВДОВЗІ МОЖНА БУДЕ ПОБАЧИТИ НА ВЛАСНІ ОЧІ

Редакція газети «Запорізький університет» радо дає змогу студентам факультету історії та міжнародних відносин розповісти про власний пілотний проєкт у лабораторії віртуальної реальності. Вони переконані, це – прорив і шанс показати нові можливості та ідеї.

Цієї осені студенти й викладачі факультету історії та міжнародних відносин почали роботу над пілотним проєктом у віртуальній лабораторії Запорізького національного університету. Ідея зародилася у проєкті Twipping, в якому представники Даремського університету (британського партнера ЗНУ) презентували нашим науковцям камеру для роботи за технологіями «віртуальна реальність» і «доповнена реальність». Урешті задум отримав фінансову підтримку від керівництва університету. Згодом ректор вищу, професор факультету історії та міжнародних відносин **Микола Фролов** і проректорка з науково-педагогічної роботи, міжнародної та проєктної діяльності **Олена Тупахіна** особисто протестували технології: окуляри віртуальної реальності, симулятори та тренажери. Саме ними забезпечили нову лабораторію. Пропонуємо вам кілька коментарів щодо втілення унікального проєкту в життя у виші.

Ректор Микола Фролов:

– Віртуальна лабораторія для істориків і фахівців із міжнародних відносин може стати важливим інструментом для проведення досліджень, навчання й аналізу історичних подій і міжнародних процесів. Вона дозволяє використовувати сучасні технології для

вивчення великих обсягів даних, моделювання різних сценаріїв розвитку подій, аналізу історичних джерел. Представники факультету історії та міжнародних відносин відзначають, що вірять в успіх нового проєкту з VR-технологій і вже чекають на презентацію результатів.

Студентка 2 курсу магістратури спеціальності 032 «Історія та археологія» освітньої програми «Історія» факультету історії та міжнародних відносин, голова студентської групи проєкту «Повсякденне життя «маленької людини» у місті Олександрівськ ХІХ ст.» Дар'я Поняткова:

– Мета нашого проєкту – показати історію міста Олександрівська у другій половині ХІХ-початку ХХ ст. крізь досвід «маленької людини» через збережені історичні будівлі. Зауважу, що концепт «маленька людина» виник саме у ХІХ столітті. У сучасних історичних дослідженнях він пов'язується з відтворенням повсякдення (побуту, думок, почуттів, переживань) звичайної людини. Період кінця ХІХ – початку ХХ ст. обраний не випадково, адже в цей час Олександрівськ бурхливо розвивається: з'являються історичні будівлі міста, без згадки про які не обходиться жодна екскурсія, – Земська управа, будинок Лещинського, чоловіча та жіноча гімназії.

Нині наша команда складається зі студентів усіх курсів – від 1 курсу бакалаврату до магістрантів 2 року навчання – 3-х спеціальностей: 032 «Історія та археологія», 014 «Середня освіта (Історія та громадянська освіта)» та 291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії». Залежно від того, що ми найкраще вміємо робити й до чого маємо хист, усі учасники поділилися на дві підгрупи, одна з яких навчається працювати з унікальними VR-технологіями у віртуальній лабораторії (працює з камерою, монтує), а інша збирає краєзнавчий матеріал (літературу, архівні джерела, старі світлини міста Олександрівська) та пише тексти, в яких цей матеріал подаємо в цікавій формі через історію окремих людей, що жили в нашому місті наприкінці ХІХ – початку ХХ століття.

Кожен, хто долучився до нашої групи, обрав тему, над якою працюватиме, та збирає матеріал про локації в місті й особистості, через долю та діяльність яких можна розкрити такі теми, як освіта, економічний розвиток, побут, культура й дозволила в Олександрівську. Моє завдання як голови групи полягає в тому, щоб сформулювати концепцію проєкту; створити план міських локацій, через які ми розкриємо важливі теми з життя міста; провести початковий пошук краєзнавчої літератури й особистих джерел (спогади, книги, світлини) містян того періоду, через історії яких ми покажемо конкретну тему.

За підтримки наших ініціатив і консультації на всіх етапах реалізації проєкту ми вдячні викладачам факультету історії та міжнародних відносин **Тетяні Грушевій** і **Андрієві Омельченку**. Наша команда регулярно проводить робочі зустрічі, щоб обговорити результати роботи, скоригувати подальші дії. Плануємо, що результати проєкту представимо як віртуальну екскурсію та документальний фільм. Ці матеріали стануть цікавими й корисними

ДЛЯ ДОВІДКИ

■ Віртуальна реконструкція на тему: «Повсякденне життя «маленької людини» у місті Олександрівськ ХІХ ст.» – це результат роботи студентів трьох спеціальностей факультету: 032 «Історія та археологія», 014 «Середня освіта (Історія та громадянська освіта)» та 291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії». Вони поєднали свої зусилля для командної роботи та працювали, щоб за допомогою камери відзняти матеріал в історичній частині міста Запоріжжя (Олександрівський район) і провести аудіоекскурсії (українською й англійською мовами). Науковими керівниками проєкту стали доцент кафедри всесвітньої історії та міжнародних відносин Андрій Омельченко та доцент кафедри новітньої історії України Тетяна Грушева.

для вивчення історії нашого краю як для школярів і вчителів, так і для студентів, а також – для всіх, хто цікавиться історією міста. Створення краєзнавчих проєктів за допомогою новітніх інформаційних технологій зацікавлює передусім молодь, спонукає її більше дізнатися про місто, в якому живемо, про історію людей, що творили його майбутнє.

Студент 2 курсу магістратури спеціальності 032 «Історія» освітньої програми «Історія та археологія» факультету історії та міжнародних відносин Родіон Атаманюк:

– Ми використовуємо камеру, що знімає на 360 градусів. Плануємо провести віртуальну екскурсію визначними місцями колишнього Олександрівська. Моє завдання в межах роботи над спільним проєктом – підготовка тексту про історію освітніх закладів Олександрівська. Ця тема стала частиною моїх досліджень. Матеріал готував за допомогою краєзнавчої літератури – монографій і статей у періодичних виданнях. Окрім того, я займався підготовкою графічного матеріалу: оформленням карти міста Олександрівська з позначенням на ній освітніх закладів міста – жіночої та чоловічої гімназій, механіко-технічного училища.

Студент 3 курсу спеціальності «Середня освіта (Історія)» факультету історії та міжнародних відносин Валентин Бесаєв:

– Ми працюємо над спеціальним VR-проєктом – документальним фільмом-екскурсією на території Старого Олександрівська. При цьому ми застосовували камеру, яка повертається на 360°, що дозволяє охоплювати всю територію навколо неї для досягнення найкращої картини місцевості, на якій проводиться екскурсія. Та це – лише одна з частин нашого обладнання, адже також ми використовуємо новітні технології VR-окулярів, які допомагають нам бачити завчасно заготовлене зображення. Унікальність цієї техніки полягає в тому, що зараз подібні технології для схожих проєктів у світі використовуються в дуже малих кількостях. Особливо варто відзначити, що це – важливий крок у майбутнє для всієї України. Це – шанс показати іншим науковцям і закладам освіти нові можливості й ідеї для створення схожих чи інших проєктів. Повірте, вони створюють прорив у відповідних можливостях. Загалом у реалізації проєкту задіяла команду із семи людей. Одні її учасники працювали з місцевістю та здобували потрібний матеріал, інші працювали стаціонарно за комп'ютерами: обробляли отримані дані та створювали з них кінцевий продукт. Ця програма, по-перше, допомогла нам краще засвоїти роботу з технікою. Багато людей, котрі до цього не були впевнені у своїх можливостях, пройшли спеціальний тренінг для кращого розуміння сучасних технологій, які ми використовували для роботи, та без усіляких вагань без упину робили все, що було в їхніх силах. А ще цей проєкт також допоміг нам краще зрозуміти одне одного й удосконалити навички співпраці в команді. Кожен робив свою роботу та поєднував її з роботою інших. Це – неабиякий коопераційний прогрес між людьми, які ледве знали одне одного до початку реалізації цього задуму.

Декан Віктор Костюк: «20 років факультету журналістики – почесний і відповідальний ювілей»

Із нагоди 20-літнього ювілею факультету журналістики його декан **Віктор Костюк** поспілкувався з журналісткою запорізького «**RADIO NA DOTYK**» **Ольгою Вакало**. Ми зібрали основні тези їхньої розмови.

Ольга Вакало:

– Я дуже добре пам'ятаю, як з'явився факультет журналістики в ЗНУ. Ви пам'ятаєте ті дні?

Віктор Костюк:

– Справа в тому, що факультет з'явився тоді, коли минуло вже 7 років після старту підготовки власне журналістів у Запорізькому національному, тоді державному, університеті, адже це почали робити в 1997 році, а факультет уже відкрили в 2004 році.

– Як символічно, що саме події Помаранчевої революції, потужної для України, були в основі. Перший ковток свободи. І тут у Запоріжжі починають вчити журналістики!

– Згадую з глибокою повагою тодішнього нашого ректора **В'ячеслава Толока**. Він настільки виявився мудрим, адже після відкриття 1 верес-

ня 1997 року спеціальності «Журналістика» на філологічному факультеті, він вже 30 жовтня того ж таки року підтримує заснування нашого першого в Україні студентського радіо «Юніверс». Доктор математичних наук, але наскільки він розумів, як це важливо – говорити!

– І взагалі важливе слово для єднання та для того, щоб університет був сім'єю, спільнотою. А що можна говорити про тих студентів сьогодні, які йдуть вчитися журналістики?

– Дозвольте я з цього приводу згадаю наш нещодавній творчий конкурс «Кубок першкурсника». Тут студенти продемонстрували, як поезії читають, пісні співають, сценки показують. Але, коли вийшли журналісти, вони спробували донести думку «Який я є як людина». І мене дуже вразило резюме, де йшлося про те, що так важливо журналістів сьогодні бути щирим. Це якраз те, про що ми говоримо: передусім бути щирим із собою, щоб потім тебе сприймали, щоб потім ти не ошукував суспільство.

Дарина Куракіна, факультет журналістики

У студії Радіо «На дотик»

20 років – це 4 покоління студентів, які гідно демонструють свої професійні вміння та навички на різних посадах у медіа

Напередодні професійного свята, Дня працівників радіо, ТБ та зв'язку, факультет журналістики організував урочистості з нагоди свого 20-літнього ювілею. Окрасою програми стала промова декана **Віктора Костюка**, тези якої ми пропонуємо до вашої уваги.

«20 років тому вийшов наказ про створення нашого факультету. Це рішення було підсумком семирічного періоду підготовки фахівців у сфері журналістики на філологічному факультеті університету під керівництвом **Ольги Турган**. За цей час сформовано викладацький колектив (дві кафедри), створено матеріальну базу, зокрема радіо «Юніверс». До 2004 року у виші здійснили 3 випуски журналістів. Непростий був період, оскільки обласне керівництво спільно з МОН України все зробили, щоб прибрати тодішнього ректора університету **В'ячеслава Толока**. Саме завдяки його підтримці з 1 вересня 1997 року й започаткували підготовку журналістів в університеті. І що важливо, вже 30 жовтня того ж року в університеті запрацювало FM-радіо «Юніверс». У 2004 році ми стали самостійною структурою. Очолити факультет **Володимир Манакин**. Тоді вже працювало 3 кафедри. Декан культивував демократичну атмосферу взаємин на факультеті, без якої неможливо підготувати сучасного журналіста: активізувалась міжнародна, грантова діяльність, співпраця з аналогічними факультетами вишів України, а також ЗМІ.

Ми дійсно є тим факультетом нашого університету, який надзвичайно цікавий за змістом. Сьогодні наш факультет має потужне кадрове забезпечення, адже у всіх 100% науково-педагогічних працівників є науковий ступінь кандидата або доктора наук. До нас багато хто прислухається, тому що ми – високого рівня професіонали. Саме наш факультет свого часу не просто говорив про важливість практик в освітньому процесі, а й надавав та й надає можливість за 8 семестрів навчання на бакалавраті пройти 7 практик. Традиційно у вишах було по 2 практики, в деяких – по три. Сьогодні ми маємо вже факультети в Україні, де 4, а то й 5 їх. Ми потужно заявили про себе на всеукраїнському рівні. Зокрема, за результатами дослідження якості журналістської освіти від «Детектор Медіа» в 2016 та 2018 роках ми ввійшли до трійки найкращих факультетів в Україні. Нині ми пишаємося нашими численними науковими працями, здобутками, освітніми напрямками та спеціальностями.

20 років – це умовно 4 покоління студентів, які сьогодні достойно демонструють свої професійні вміння і навички на різних посадах в медійних структурах. Упродовж останніх півтора місяця на факультеті провели зустрічі з його випускниками, які є успішними журналістами, рекламистами, фахівцями зв'язків із громадськістю, видавничої діяльності».

Майбутніх і нинішніх студентів факультету нагородили за перемогу у Всеукраїнському конкурсі молодих журналістів

Логічним продовженням усіх ювілейних заходів факультету журналістики стали численні активності. Це були творчі зустрічі, тренінги, майстер-класи, конференції. Однією з незабутніх подій стало нагородження переможців Всеукраїнського конкурсу молодих журналістів «Журналістика рішень під час війни: європей-

ський досвід - українські практики». Його організували в межах проекту EUROPEACE «Журналістика миру та рішень задля євроінтеграції України у воєнний та післявоєнний час» за підтримки програми Європейського союзу «Еразмус+» за напрямом Модуль Жана Моне. На конкурс подали понад 20 учнівських робіт у

різних категоріях: «буклет», «інфографіка», «онлайн-матеріал», «відео- та текстовий матеріал». Організаторам конкурсу надійшли роботи не лише із Запоріжжя, а й із інших міст України. Учнівську та студентську молодь у «Незламному хабі» Запоріжжя щиро привітала факультетська спільнота, вручивши подяки та подарунки.

У Центрі штучного інтелекту ЗНУ знають, як запроваджувати ШІ та про його можливості

Запорізькі медіа цікавляться новачками, які представляють науковці нашого вишу. Днями до студії «RADIO NA DOTYK» запросили завідувачку кафедри комп'ютерних наук ЗНУ Галину Шило, щоб вона розповіла про появу Центру штучного інтелекту в Запоріжжі. А ще, про новітні технології, які розробляють у Запорізькому національному університеті.

Ведуча Ольга Вакало:

– Як у Запоріжжі з'явився Центр штучного інтелекту та що він продукує? Як це можна використати для перемоги?

Галина Шило:

– Наш Центр штучного інтелекту зараз спрямований на повсякденне життя, на допомогу нашому бізнесу, державним установам. Це – пошук аномалій у закупівлях, у тендерах. Зараз багато компаній відчуває кадровий голод, і їм дуже потрібна допомога саме в тому, де можна проводити деякі монотонні процеси. Тому наше спрямування – це допомога державі та бізнесу, ну і, власне, розвиток штучного інтелекту, впровадження цих технологій у всіх сферах нашого життя.

– Це теж про перемогу, адже фронту потрібний сильний тил. Сила тилу, в якій може допомогти штучний інтелект, надзвичайно важлива. Власне, перемагають не армії, а нації. І для того, щоб стати нацією переможців, треба, щоб був сильний тил.

– Так, наш Центр також тримає в полі зору міжнародну співпрацю. Ми вже третій рік маємо тісне партнерство в межах проекту «Twinning» із Даремським університетом (Велика Британія). Наприклад, відкриття лабораторії віртуальної реальності. Цей проект спрямований на залучення різних факультетів Запорізького національного університету. Першим долучився факультет історії та міжнародних відносин. Студенти створювали контент для того, щоб наші колеги з Великої Британії змогли побачити екскурсії нашим містом.

– Але історія – це не віртуальна реальність. Це – документи. Що робить віртуальна реальність? Вона їх оживляє?

– Ми маємо відповідні технології, Даремський університет нам надав камеру, завдяки якій ми можемо знімати матеріали для віртуальних екскурсій і показувати те, що відбувається зараз. Наприклад, розповіді очевидців. Ми можемо оцифрувати нашу культурну спадщину й також демонструвати це у віртуальній реальності.

– А є на це запит?

– Так, на це є запит. Зараз ми обговорюємо можливість створення симуляторів для роботи з різними складними об'єктами, складною технікою. Або для реабілітації як цивільного населення, так і військових. Це в нас планується такий міждисциплінарний проект разом із психологами. А ще, з біологічним факультетом. Взагалі заплановано, що створення Центру штучного інтелекту стане таким елементом єдності для всіх цих напрямків, тобто використовуватиметься Data Science, віртуальна реальність, Big Data. Щоб це все працювало в різних міждисциплінарних проектах, які розробляють студенти та науково-педагогічні працівники нашого університету. Також ми хочемо, щоб наш проект

задовольняв не тільки запити вишу, але й міжнародних колег. Зрештою, ми створюємо ще регіональні центри. І зараз у нас є підтримка, є дві бізнес-компанії, які надають обладнання для Центру. Це – компанії «Інфком ЛТД» і «АЛД Інженіринг та будівництво». Також є попередня домовленість із Запорізькою обласною військовою адміністрацією. Вони, до речі, підписали угоду з Пенсильванією. Зараз ми плануємо вести трьохсторонні перемовини щодо просування роботи нашого Центру штучного інтелекту саме в напрямку освіти, асистентів штучного інтелекту. Також є підтримка від стратегічних промислових галузей.

– Чи ви співпрацюєте з факультетом журналістики?

– Так, боротьба з фейками – це дуже актуально, ми навіть улітку були на стажуванні в Даремі щодо цього напрямку. Проговорювали це питання щодо фейків, пов'язаних із використанням штучного інтелекту. Звісно, якщо на фото можна легко розпізнати, що це зробив штучний інтелект, то одна справа. Але іноді зображення дуже реалістичні. І вони чинять значний вплив на населення. І це – велика проблема зараз. Мені навіть здається, що скоро буде складно розібрати, чи ця книга штучним інтелектом написана, чи людиною?

– Ну, Chat GPT насправді стає вже другом. У нього про все запитуєш, і він відповідає.

– Взагалі, Chat GPT можна застосовувати з користю. Він може бути гарним помічником, асистентом. Навіть наші студенти зараз проходять практику в компанії «Freshcode». Їм запропонували завдання, де вони мали досліджувати це питання, коли вони самостійно виконували завдання, а коли з допомогою штучного інтелекту. Зараз будуть проводити дослідження, наскільки підвищиться ефективність.

– Чи є такі центри в інших вишах?

– Такі центри існують: їх почали створювати ще на початку двадцятого року. Це була окрема програма від Міністерства цифрової трансформації України щодо створення таких центрів саме в закладах вищої освіти. Є такий центр в Українському католицькому університеті, там його створили вперше. Є в «Київській

політехніці». Я навіть відвідувала його в межах взаємодії.

– У вас співпраця налагоджена між центрами чи в кожного – свої завдання?

– До початку воєнних дій була окрема група, де ми обговорювали різні питання та потім разом діяли. Навіть положення єдине на всі центри розробляли. А зараз цим питанням займається ще й Міністерство стратегічних галузей промисловості України. Я думаю, що вся ця взаємодія між центрами поновиться.

– Ваша освітня програма, яку заплановано впровадити в університеті, – як вона може допомогти виховати тих фахівців, які вже завтра, або, може, навіть сьогодні, почнуть поширювати корисну дію штучного інтелекту й протидіяти ризикам, які існують уже зараз?

– Взагалі, ми на різних рівнях це розвиваємо. Тобто в нас є освітня професійна програма в магістратурі, яка так і називається «Інфор-

маційні технології і штучний інтелект», де ми навчаємо магістрантів, вони вже вчаться розробляти нові технології. Цього року ми створили освітньо-наукову програму з комп'ютерних наук, яка також буде мати компонент зі штучним інтелектом.

– Але вона більш теоретична?

– Вона більше спрямована на науково-дослідну роботу. Здобувачі освіти навчаються два замість півтора року й пів року в них – лише науковий компонент. І дисципліни пов'язані з науковою роботою, і практика. Ще згадаю практику нашого вишу-партнера з Дарема (Велика Британія). Там у межах подібних проектів проводять навчання для школярів щодо напрямку ШІ. Тому ми також вирішили просувати штучний інтелект на різних рівнях. Це буде школа для учнів старшої категорії, тобто 9–11-ті класи. Нам вже потрібен певний рівень математичних знань, це будуть додаткові спецкурси з математики, це – додаткове програмування, щоб підготувати собі абітурієнтів. Тому що ми зрозуміли: для того, щоб робити такі цікаві проекти, нам потрібен спеціальний рівень абітурієнтів. Ми навіть вирішили їх готувати на рівні Центру: тут створять окремі курси і для бізнесу. Будуть виносити на розгляд питання: «Як впроваджувати штучний інтелект?», «Що таке штучний інтелект?», «Які його можливості?» Буде навчання або перекваліфікація фахівців, якщо це потрібно. Зараз такі впровадження для студентів вже є, а для школярів ми робили спробу. І на цьому досвіді ми зрозуміли,

ДЛЯ ДОВІДКИ

■ У Центрі штучного інтелекту ЗНУ переконані, що в умовах змішаного освітнього процесу дуже важливо забезпечити студентів новим обладнанням для навчання та проведення науково-дослідних робіт. Тож, завдяки тісній співпраці з благодійним фондом «Міжнародний центр життєвого розвитку» (International Center of Life Development), вишу передали 4 сучасних стенди: «Автоматизована компресорна станція», «Моніторинг та діагностика електротехнічного обладнання», «Сонячна електростанція», «Автоматизована сортувальна лінія». Вони тепер – частина бази навчально-наукової лабораторії автоматизації та інтелектуальних робототехнічних систем Центру штучного інтелекту ЗНУ. Кожен стенд – це прототип промислового об'єкта. Він дасть змогу потренуватись студентам й аспірантам у створенні цифрових двійників. Зараз ще тривають роботи з налагодження стендів і розробки програмного забезпечення для можливості віддаленого керування. Крім того, в межах партнерства триває втілення в життя спільних проектів зі стейкхолдерами. Зокрема, з компанії «Vodafone Ukraine». Сторони цікавлять співпраця та нові можливості для студентів і співробітників ЗНУ. У виші вже чекають на підключення до Big Data Academy. Це розширить можливості проходження практики та стажувань у компанії здобувачам освітніх програм «Комп'ютерні науки», «Інформаційні системи та штучний інтелект», «Інформаційні системи та технології», «Інженерія програмного забезпечення», «Кібербезпека та захист інформації». Для освітньо-наукових програм дуже важливо, що завдання будуть мати науково-дослідний компонент.

як нам побудувати курс, і з наступного року будемо вже його запускати.

– Все ж таки «штучний інтелект і війна»: що це може запропонувати Центр штучного інтелекту, щоб ми почувалися впевненішими та сильнішими?

– Це – безпека міста, також це комп'ютерний зір – спостереження з відеокamer, виявлення аномалій у поведінці.

– Він може підказати наскільки та на що реагувати? Тобто він може навіть за поведінкою зрозуміти, що тут треба бути обережним?

– Так, тобто він може виявляти певні аномалії в поведінці групи людей. І тоді можна пропонувати, щоб хтось з операторів відслідковував ці дії і, я думаю, що тут у межах безпеки міста хотілось би попрацювати. І також щодо енергетики. Під час подорожі до Дарема відвідування їх Інституту енергетики показало, що ми маємо можливість узяти участь у створенні цифрового двійника енергетичної системи України. Ми дивилися подібні приклади двійників окремих систем у Даремському університеті. Бачили, як вони це розробляють, як вони над цим працюють. У них є багато державних грантів. І зараз спрямовані декілька тем на створення саме цифрових двійників. Обговорювалось, що ми можемо разом цю технологію з їхньою допомогою адаптувати під наші умови як проект.

Вікторія Сірмої,
факультет журналістики

Фото надав Центру штучного інтелекту ЗНУ

«Враження від навчання позитивні»: про них розповіли студенти ЗНУ

Студентські роки, навіть в умовах війни, мають бути найкращими та незабутніми. Запорізький національний університет докладає для цього всіх зусиль. У ньому студентство не тільки здобуває сучасні знання, а також знаходить друзів та однодумців, займається самоосвітою, шукає, як стати успішними в майбутньому, радіє життю, зростає не лише фізично, а й духовно. Все це засвідчили відповіді представників різних факультетів під час опитування щодо їхніх вражень від здобуття освіти в ЗНУ.

**Студентка факультету журналістики
Олександра Сечина:**

– Враження від навчання позитивні: багато цікавої інформації на парах, дуже подобаються викладачі, вони чудово все пояснюють і завжди готові підтримати. Також радію різноманітним заходам, обговоренням, зустрічам із цікавими людьми у сфері реклами. Ще я встигла познайомитися з багатьма чудовими людьми,

семінарів, адже в цей момент зникає ось ця межа між викладачем й студентом, і зазвичай пара перетворюється в дуже цікаву дискусію. Загалом враження супер, тому я з нетерпінням чекаю зимову сесію!

Студент факультету історії та міжнародних відносин Ярослав Куртов:

– Загалом навчальний рік розпочався класно, викладачі в нас просто

суперові та позитивні на факультеті. Поки, звісно, загальні дисципліни не надто подобаються, та все одно прагну брати активну участь всюди і допомагати університету як тільки можу.

**Студент економічного факультету
Максим Таряник:**

– Звісно, є приємне та погане. Але, мабуть, приємного більше. Нове

життя – студентське, після школи стало новим підходом. У школі було дуже велике навантаження, через що не було часу на життя, про підготовку до НМТ уже мовчу... А в університеті навантаження в рази менше, дедлайни великі. В університеті інший підхід до навчання, тому є можливість для саморозвитку та для того, щоб вести активне студентське життя. А погане – то просто нові люди, тому трохи важко адаптуватися іноді.

*Юлія Козуб, Софія Шеховець,
факультет журналістики*

Фото з особистих архівів опитаних

все можна вирішити. Тепер я щаслива. І це – найголовніше.

**Студентка факультету менеджменту
Ангеліна Мозгова:**

– Оскільки я зараз паралельно навчаюся в Економіко-правничому фаховому коледжі ЗНУ на 3 курсі, мені було легко адаптуватись, адже система навчання дуже схожа. Єдине, чого мені не вистачає – це системи, де було б зафіксовано домашні завдання або примітки у Moodle до завдань (тестів) щодо термінів виконання, адже якщо ти вибуваєш з присутності

**Студентка факультету журналістики
Альона Ілюхова:**

– Я отримую не лише теоретичні знання, а й важливі практичні навички, які вже зараз допомагають у розвитку моєї майбутньої кар'єри. Викладачі завжди готові пояснити, підтримати та поділитися власним досвідом. Окремо хочу відзначити сучасну матеріальну базу університету та можливості для саморозвитку – тренінги, семінари, конференції, до яких нас активно залучають. Крім навчання, університет пропонує безліч цікавих подій та заходів. Тут я зустріла багато однодумців і нових друзів, з якими мені легко і комфортно. Вважаю, що ЗНУ – це місце, де кожен може розкрити свій потенціал і зробити крок до великих досягнень!

**Студентка факультету журналістики
Софія Іващенко:**

– Навчання в Запорізькому національному університеті стало для мене справжнім відкриттям! Тут я отримую якісні знання, а викладачі завжди готові допомогти та підтримати. В університеті панує дружня атмосфера, яка мотивує до навчання та розвитку. Окрім лекцій, тут багато цікавих заходів, які дозволяють розкрити себе в нових сферах. Із гордістю можу сказати, що не лише опановую професію, а й формую свій особистісний та професійний шлях. Я впевнена, що навчання тут відкриє переді мною безліч можливостей!

Студентка факультету історії та міжнародних відносин Софія Зайцева:

– Навчання в Запорізькому національному університеті – це неймовірний досвід, який перевершив усі мої сподівання! Викладачі не лише діляться глибокими знаннями, а й заохочують до критичного мислення та творчого підходу. Особливо ціную можливість брати участь у різноманітних проєктах і заходах, що допомагають розвиватися як професійно, так і особистісно. Тут я знайшла однодумців і відчула присмак справжнього студентського життя. ЗНУ дає відчуття, що ти на правильному шляху!

Студентка факультету іноземної філології Поліна Петренко:

– Це – просто те, на що я й чекала! Студентське життя просто бомбезне: навіть у таких умовах ми проводимо стільки часу разом, нових друзів дуже багато. Я зрозуміла своє покликання та збагнула, що обрала правильний шлях: викладачі – топ, взагалі, дуже подобається. Рада, що я є тут!

**Студент Інженерного навчально-наукового інституту ЗНУ ім. Ю. Потебні
Костянтин Гажитов:**

– Усе сприймається дуже круто, зараз я отримую дуже багато нової та цікавої інформації, дуже подобається те, що викладачі зацікавлені в тому, щоб студенти могли опанувати їх предмет максимально швидко й легко. Але особливу насолоду я отримую під час

з якими ми маємо спільні інтереси. Загалом початок університетського життя виявився набагато цікавішим, ніж я очікувала!

Студентка факультету соціальної педагогіки та психології Діана Лазарик:

– Мені дуже складно було в 11 класі, важко було з підготовкою до іспитів та всім процесом вступу. Я була надзвичайна втомлена від усього. Однак, коли вступала в університет, я налаштувалася на щасливе студентське життя. І воно таки почалося. У порівнянні з навантаженням у моєму ліцеї, навантаження в університеті – мінімальне. Я не втомлююся, вільного часу дуже багато. І є куди застосувати цей вільний час: університет пропонує багато активностей. Дуже подобається те, що викладачі чують мою думку і загалом ставляться не як до «рабів» системи, а вчать нас виховувати в собі справжню індивідуальність. Початок навчання чудовий. Звісно, є й «мінуси», наприклад, проблеми з комунікацією з університетом (студентством і працівниками), однак я впевнена, що

на парі трохи губишся: що, де та коли потрібно виконати?

Нам пощастило зі старостою: вона все фіксує, допомагає у випадку чого, проте чат групи губиться і не кожен постійно може моніторити його, та й якщо це було на офіційній сторінках викладачів, було б набагато легше.

Студент факультету фізичного виховання, здоров'я та туризму Олег Щурін:

– Перший тиждень минув начебто у тумані. Дуже багато інформації, дуже багато нового, різниця зі школою була дуже велика, і це дуже мене навантажувало. З розкладом все було складно: його нам дали тільки на третьому тижні. Але далі все було легше й легше. Варто ще сказати, що дуже був радий студентському квитку. Відчув насправді себе студентом. Подобаються наші викладачі, усі вони – профі своєї справи. Також подобаються усі університетські заходи.

Стежте за новинами на офіційному сайті ЗНУ: <https://znu.edu.ua>
та в соцмережах пресслужби ЗНУ:

<https://www.facebook.com/presssluzhbaZNU>
<https://www.instagram.com/presssluzhbaznu/>
<https://t.me/presssluzhbaZNU>

Соціальні мережі Запорізького національного університету:
https://beacons.ai/official_znu

Обласна академічна газета «Запорізький університет»
Засновник і видавець –
колектив Запорізького національного університету
Видається – з 1973 року

Керівник: Павло Мірошніченко
Провідний редактор: Марія Канцелярист
Творчий колектив: Таміла Тарасенко, Антон Осадчук,
Каміла Ситнік, Нейла Юсупова,
Ганна Левада, Сергій Полошко
Верстання – Володимир Лініков
Інтернет-версія – Олени Благодарової

Номер підписаний до друку 28.11.2024

Автори надрукованих матеріалів
несуть відповідальність за підбір
і точність фактів і цитат,
статистичних даних,
які не підлягають
відкритій публікації.
Редакція може
публікувати матеріали
в порядку обговорення,
не поділяючи точку зору автора.

Зареєстровано Запорізьким обласним
управлінням юстиції: свідоцтво про державну
реєстрацію друкованого засобу масової
інформації серія 33 №1249-524-пр
від 18 травня 2017 року.
Виходить щотижня
українською мовою.
Поширюється безкоштовно.
0,5 друкованого аркуша.
Наклад 1 000 примірників.

Адреса редакції:
69063, м. Запоріжжя,
вул. Залізнична, 24,
9 поверх, кабінет №911-2
Телефон: 289-12-78
e-mail: znu.gazeta@gmail.com
Надруковано
в Редакційно-видавничому відділі
Запорізького національного університету